

[Lone Dybkjær]

lem dem, der benytter de individuelle finansieringsmuligheder og dermed de rentefradragsfordele, der er i dag, og så folk, der ikke er i stand til det. Men det er en frivillig ordning, det er i hvert fald det, der ligger i vores forslag. Vi piller ikke ved hele finansieringssystemet på én gang.

For det andet synes jeg også, man må sige, at med den finansieringsform, vi har i dag f.eks. for fjernvarmeværker, er det ifølge nogle beregninger, jeg har set, sådan, at fjernvarmeselskabers finansiering bliver 40 pct. dyrere end ved indeksfinansiering. Det vil altså sige, at der er bredere basis for en indeksfinansiering end den, man sædvanligvis taler om.

For det tredje mener jeg, at der vil være en positiv effekt for de offentlige kasser. Når det så tilsammen også kan medvirke til at realisere den del af energipolitikken, som jo både socialdemokratiet og SF og VS har snakket om, synes jeg, det vil være et klart skridt fremad at få det vedtaget.

Så ligger der jo også nogle mere myteprægede ting omkring det, nemlig dette, at indeksfinansiering betyder større og større udgifter, så man ikke kan overskue udgiftsbyrden. Det er jo ikke rigtigt, for sandheden er, at indeksslån i faste priser bliver billigere og billigere, fordi inflationen naturligvis også nedbringer afdragsbyrden.

Så eksisterer der en anden myte, nemlig at ydelserne på indeksslåne fortsætter i én uendelighed, og det er jo, fordi man i den argumentation har overtaget principperne fra boligfinansieringen. Her vil jeg godt understrege, at vores forslag er baseret på 20-årige indeksslån og dermed også på, at der er en restgæld på nul kroner efter 20 år og altså ikke en uendelighed.

En tredje myte er, at mange mener, at der kun er en kortvarig fordel ved at have indeksslån, hvorefter ulemperne tager over. Også her vil jeg godt understrege forskellen mellem vores forslag og så det private boligbyggeri, som gennemgående kun har en fordel i nogle få år og derefter får en ulempe. I vores forslag er der fordel i flere år, ikke kun i få år.

Så er der den sidste myte, jeg skal omtale i denne sammenhæng. Det er dette med, at udgifterne til indeksfinansiering vil være stigende. Her er det klart, at i meget grelle tilfælde, hvor reallønnen falder fuldstændig

dramatisk, kan der blive tale om, at indeksslåne bliver dyrere, men under de forhold, vi normalt opererer med her i landet, må vi sige, at indeksslåne er en fordel.

Det er blevet nævnt, at man burde kunne tage spørgsmålet om finansieringen i forbindelse med de planer, man har i amterne og kommunerne, og det synes jeg er en god ting. Jeg synes også, vi skal tage kommunerne med i overvejelserne i denne sammenhæng, og jeg synes også, sådan som energiministeren har været inde på, at der har været uklarhed i forbindelse med, hvor meget der indgik i vedvarende energi. Det skal vi naturligvis overveje i udvalgssammenhæng.

Inden jeg går over til de konkrete svar til ordførerne, vil jeg gerne sige, at vores plan er at prøve at få et mere samlet kompleks forhandlet igennem i løbet af sommermånederne, sådan at vi også tager forholdene omkring finansieringen for amterne og kommunerne med og måske i det hele taget laver et bredere resultat ud af dette her. Vi mener altså, at indeksfinansieringen er et vigtigt mål for at nå nogle resultater også med hensyn til den vedvarende energi.

Så vil jeg godt sige til ordførerne generelt, at jeg synes, det er, som om der i hvert fald hos visse – måske både hos ministeren og hos ordførerne – har været en opblødning i forhold til tidligere, og det vil jeg gerne takke for. Specielt skal jeg måske i denne sammenhæng nævne venstre, som gav et klart mere positivt signal, end jeg synes jeg har oplevet det tidligere, uden at jeg skal tage det mere til indtægt, end rimeligt er.

Jeg vil ikke i dag gå ind i en stor diskussion om a-kraft eller ikke a-kraft osv. Jeg synes, at også SF skulle glæde sig over, at vi har fået atomkraften taget ud af energiplanlægningen, og at vi har fået arealreservaterne fjernet, og så konstaterer, at der altså faktisk har været et flertal uden om regeringen i denne sag. Nu er dette måske nogle af de næste ting, vi skulle tage fat på.

Til VS, som undrer sig en lille smule over, hvad der egentlig ligger bag det, kan jeg i denne sammenhæng sige, at det er en slags arbejdsbyrde, hvad jeg tror en VS'er måske kan vise sig forstående over for. Der er altså i nogen grad tale om, at man er nødt til at prioritere sit arbejde, når man er radikal, for ellers er der slet ingenting, der bliver gennemført, og vi måtte altså koncentrere os om